

стрій віварію залежить від того, які лабораторні тварини в ньому містяться і які дослідження проводяться.

В контексті цього Закону та відсутності віварію було прийнято рішення, створення віртуального лабораторного практикуму з курсу «Зоологія» для студентів II-III курсів факультету природничої і фізико-математичної освіти. Цей практикум дозволить сформувати у студентів необхідні поняття й навички маніпуляцій, препаратиї досліджуваних організмів без нанесення їм реального збитку. Така методика навчання дозволить студентові вчитися не тільки в процесі навчання, а й протягом дня без додаткових інформаційних матеріалів. Позитивним є можливість завантаження програми на комп'ютер і дистанційне навчання, наприклад, заочної форми навчання. Такий тип практикуму дозволить маніпулювати об'єктом, задавати різні ситуації, в свою чергу веде до всебічного засвоєнню матеріалу предмета.

Список використаної літератури

1. Журнал «Інформаційні технології. Аналітичні матеріали» [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://it.ridne.net/>
2. Інформаційні технології [Електронний ресурс] Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/інформаційні_технології
3. Законом України «Про захист тварин від жорстокого поводження» [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3447-15>
4. *Наталія Дзямуч* Використання хмарних сервісів – новий етап у розвитку освітніх інформаційно-комунікаційних технологій / Дзямуч Наталія // Проблеми підготовки сучасного вчителя № 10 (Ч. 1), 2014. – 120-124 с.

Ганна Шевирьова

ПРОБЛЕМА ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

XXI століття характеризується активним розвитком сучасних технологій: семінар, лекція, модульне навчання, дистанційне навчання та ін. Нинішня система освіти вимагає від молодих фахівців творчого, інноваційного, нестандартного підходу для поліпшення якості освіти, підвищення культурного, виховного та, найголовніше, наукового рівня молодших школярів. В процесі професійної підготовки майбутні вчителі початкової школи повинні оволодіти необхідною базою знань для того, щоб застосовувати цікаві, нестандартні методи навчання у навчально-виховному процесі.

На сьогоднішній день, в освітнє середовище бурхливо впроваджуються як інноваційні, так і інформаційні технології навчання. До інформаційних технологій слід віднести: Інтернет, соціальні мережі, аудіо-, відео- засоби, медіа-технології. Окреслені засоби виступають рушійною силою процесу навчання без яких неможливе розв'язання задач, які висуває нинішня система освіти. Що стосується інноваційних технологій, то сьогодні все частіше науковці, викладачі вишів, молоді

фахівці використовують таке поняття як «інтерактивні технології навчання», які є головним підґрунтям для успішного навчання та виховання молодших школярів. Тому, головною задачею вишів, навчити майбутніх учителів застосовувати на практиці всі переваги інноваційних методів навчання. Перш ніж охарактеризувати сутність інтерактивних методів навчання, слід з'ясувати значення окресленого поняття.

Проблемою розвитку та впровадження інтерактивних методів навчання в освітні ланки займалися такі науковці як: А. Влазнева, М. Гулакова, С. Кашлев, Н. Коломієць, Г. Харченко та ін.

Як зазначає Т. Паніна, інтерактивне навчання – це процес спільної взаємодії всіх учасників навчально-виховного процесу[1].

О. Зайцева у своєму дослідженні виокремлює наступну класифікацію інтерактивних методів навчання:

Не імітаційні – методи, які застосовуються в рамках навчальних дисциплін: лекції, мозковий штурм, дискусії та ін.;

імітаційні, що означають застосування нових форм навчання: тренінги, ігри [2].

Т. Безродних розглядає поняття «інтерактивні технології» в інтеграції зі сформованою компетентністю майбутніх фахівців [3]. Під компетентністю ми розуміємо коло питань, в яких особистість обізнана; виділяє чіткі орієнтири для досягнення поставленої мети.

Ми підтримуємо думку Т. Безродних і вважаємо, що під час навчання у виші необхідно формувати соціально-педагогічні, комунікативні, етичні компетентності з метою ефективного оволодіння інтерактивними методами навчання. Як зазначає дослідниця, застосування інтерактивних технологій під час навчання у виші є ефективною ланкою, яка допомагає майбутньому фахівцю активно формувати власні індивідуальні компетенції; сприяти накопиченню досвіду при роботі з колективами; зменшувати боязнь і страх перед публічними виступами (що властиво багатьом студентам); покращувати особистісні відносини між членами колективу; формувати соціально-педагогічні, індивідуальні якості майбутнього фахівця.

М. Скиба визначає інтерактивні технології навчання як вид самостійної діяльності учасників навчально-виховного процесу, що спрямований на процес оволодіння знаннями, уміннями й навичками. Модератором даного процесу виступає вчитель, який спрямовує учнів на досягнення поставленої мети в області відповідних тем [4].

Таким чином, проаналізувавши наукову літературу ми вважаємо, що інтерактивні технології навчання – це заздалегідь підготовлене навчальне заняття, яке супроводжується застосуванням різноманітних методів, принципів навчання і які спрямовані на те, щоб підготувати майбутніх учителів початкової школи розв'язувати задачі освіти на найвищому рівні. Важливо підкреслити те, що процес реалізації інтерактивних методів повинно відбуватися за такою моделлю: учень-вчитель; вчитель-учень; учень-учень. Така модель підкреслює головний факт, що всі учасники навчального процесу є активними учасниками освітнього процесу. У свою чергу, учні є споживачами тих методів, прийомів та форм навчання, які пропонують їм учителі.

В процесі навчання учнів початкової школи існує безліч інтерактивних методів навчання: «акваріум», «навчаючись-вчусь», «мікрофон», «мозковий штурм», «робота в парах» та ін. Але, перш ніж впроваджувати інтерактивні технології на практиці необхідно спланувати етапи їх реалізації. До них відносяться: підготовчий етап (визначення мети заняття, розподіл учасників навчального процесу за групами); організаційний (постановка задач, розподіл завдань по групам та розподіл ролей); рефлексивний (аналіз навчальної діяльності засобами інтерактивних технологій, з'ясування ключових питань (*До чого прагнули? До чого прийшли? Яким способом розв'язали проблемну ситуацію?*)); аналіз діяльності кожної з груп (встановлення дружніх зв'язків між учасниками групи, якість організації навчального заняття, зворотній зв'язок) [3].

З огляду на сьогоднішні зміни в освіті слід зазначити, що застосування інтерактивних методів навчання є вкрай важливим процесом, який сприяє накопиченню необхідних знань, умінь і навичок. Інтерактивні технології є актуальним способом роботи в закладах освіти. Таким чином, під час навчання у виші майбутні фахівці повинні оволодіти необхідною базою знань для навчання та виховання учнів. Сьогодні необхідно ґрунтовно підготувати майбутніх фахівців для роботи з сучасними інноваційними технологіями. Саме тому, застосування інтерактивних методів навчання у виші сформують у майбутніх фахівців початкової школи навички, від яких залежатиме ефективна та результативна взаємодія учнів з новими технологіями навчання.

Список використаної літератури

1. *Панина Т.С.* Современные способы активизации обучения: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2008 г. – 176 с.
2. *Зайцева О. С.* Интерактивные формы и методы обучения интернет-технологиям в вузе / О. С. Зайцева // Вестник Тобольской государственной социально-педагогической академии им. Д. И. Менделеева. – 2012. – № 4. – С. 19 – 26.
3. *Безродных Т. В.* Интерактивные технологии в вузе – технологии формирования социально-педагогической компетентности студента / Т. В. Безродных // Проблемы современного педагогического образования. – 2016. – № 52 – 5. – С. 58 – 65.
4. *Скиба М. М.* Интерактивні методи навчання дисциплін еколого-педагогічного спрямування у вищому навчальному закладі / М. М. Скиба // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. – 2016. – № 1. – С. 50 – 56.

Олександра Вінніченко

НООСФЕРНА ОСВІТА ЯК УНІВЕРСАЛЬНИЙ КРИТЕРІЙ ЖИТТЄТВОРЧОСТІ ОСОБИСТОСТІ ХХІ СТОЛІТТЯ

Прискорений розвиток цивілізації у ХХІ столітті, одночасно з відкриттям нового простору для життєдіяльності людини, робить вельми складною проблему її життєтворчості, розкриття духовно-практичного потенціалу, здійснення життя як індивідуально-особистісного життєвого проекту.